

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/18/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511200314
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8511200314.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa rozhodol samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobkyne G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX M. G., občianky SR, právne zastúpená JUDr. Jozefom Pirkovským, spoločnosť advokátov Prešov so sídlom Hlavná 19, 080 01 Prešov proti žalovanej Spojenej škole internátnej, so sídlom Levočská 22, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 42089824 zastúpenej splnomocneným zástupcom Mgr. Pavlom Golecom, právnikom Krajského školského úradu v Prešove, so sídlom Tarasa Ševčenka č. 11, 080 01 Prešov, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n á** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 27.01.2011 žiadala aby súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 30.09.2010 je neplatné. Pracovný pomer medzi žalovanou a žalobkyňou naďalej trvá.

Žalobu odôvodnila tým, že dňa 09.08.2006 uzatvorila s právnou predchodkyňou žalovanej Špeciálnou základnou školou v Starej Ľubovni pracovnú zmluvu dojednanú na dobu neurčitú, pracovný pomer vznikol dňa 10.08.2006. Dňa 30.09.2010 žalovaná na pracovisku doručila výpoveď zamestnávateľa z organizačných dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalobkyňa sa domnieva, že neboli splnené všetky hmotnoprávne podmienky, ani formálne - právne podmienky, ktoré vyžaduje zákonník práce na rozviazanie pracovného pomeru takouto formou. Zamestnávateľ neprijal v čase doručenia výpovede žiadne písomné organizačné rozhodnutie, zamestnávateľ jej neponúkol žiadne iné vhodné miesto, nedošlo k prerokovaniu výpovede s odborovým orgánom pred doručením výpovede.

XC/XX/XXXX

- X -

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a žalovanú vyzval aby sa k návrhu písomne vyjadrila.

Žalovaný v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.02.2011 oznámil, že dňa 16.02.2011 zaslali žalobkyni odvolanie výpovede zo dňa 30.09.2010 s tým, aby sa vyjadrila či súhlasí s odvolaním výpovede. Súčasne navrhla konanie zastaviť, nakoľko predmet sporu odpadol.

Podaním doručeným súdu dňa 24.03.2011 právny zástupca žalobkyne oznámil, že s odvolaním výpovede zamestnávateľom súhlasí, súčasne trvá na vyslovení, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovanou trvá naďalej.

Podaním doručeným súdu dňa 09.12.2011 žalovaná Spojená škola internátna v Starej Ľubovni si uplatnila proti žalobkyni G. N. právo na zaplatenie sumy 1 666,50 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 23.11.2011 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré jej vzniklo tým, že jej bolo vyplatené odstupné v zmysle § 76 Zák. práce, keďže došlo k skončeniu pracovného pomeru z organizačných dôvodov. Keďže podaním zo dňa 16.02.2011 došlo k písomnému odvolaniu výpovede s čím navrhovateľka súhlasila, odpadol dôvod, pre ktorý jej bolo odstupné vyplatené a tak sa bezdôvodne obohatila.

Uznesením č.k. 2C/18/2011-78 zo dňa 06.04.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.05.2012 súd nárok žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vylúčil na samostatné konanie. Tento nárok žalovaného je vedený pod sp.zn. 2C/47/2012.

Pojednávania vytýčeného na deň 05.06.2012 sa účastníci nezúčastnili, aj keď termín pojednávania zobrali na vedomie na pojednávaní dňa 29.03.2012.

Právny zástupca žalobkyne svoju neúčasť ospravedlnil faxovým podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.06.2012 k sp. zn. 2C/47/2012 z dôvodu jeho práceneschopnosti, súčasne požiadal o odročenie pojednávania. K ospravedlneniu doložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorej súd zistil, že neschopnosť práce u právneho zástupcu trvá od 15.05.2012. Ospravedlnenie právneho zástupcu žalobkyne nemá náležitosti vyžadované ustanovením § 119 ods. 1,2 O.s.p. Predovšetkým právny zástupca žalobkyne neospravedlnil svoju neúčasť bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o dôvode nemožnosti účasti na pojednávaní dozvedel. Ospravedlnenie a žiadosť o odročenie doručil necelých 24 hodín pred pojednávaním aj keď jeho práceneschopnosť už trvala 20 dní. Ďalej právny zástupca žalobkyne k žiadosti o odročenie pojednávania nedoložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na uvedené, súd žiadosť právneho zástupcu žalobkyne o odročenie pojednávania neakceptoval. Súd poznamenáva, že v prejednávanej veci boli už vytýčené tri pojednávania (v dňoch 07.04.2011, 02.06.2011 a 11.10.2011) všetky boli odročené na žiadosť právneho zástupcu žalobkyne či už z dôvodu kolízie pojednávania, alebo poskytnutie lehoty na mimosúdnu dohodu.

XC/XX/XXXX

- X -

Neúčasť žalobkyne ospravedlnil jej právny zástupca, bez uvedenia dôvodu. Žalovaný a jeho splnomocnený zástupca svoju neúčasť neospravedlnili, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu, k odvolaniu výpovede uviedol, že s jej odvolaním súhlasili v zmysle ustanovenia § 61 ods. 4 zák. práce.

Naliehavý právny záujem odôvodnil tým, že si uplatnia nárok na náhradu mzdy.

Žalobkyňa uviedla, že žalovaná s ňou ukončil pracovný pomer výpoveďou z 30.09.2010 z dôvodu nadbytočnosti, ona so skončením pracovného pomeru nesúhlasila, trvala na ďalšom zamestnaní, čo žalovanému oznámila listom zo dňa 26.12.2010. V období od 01.10.2010 do 26.12.2010 bola práceneschopná. Od 01.01.2011 sa zamestnala na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej na dobu určitú v Materskej škole Tatranská 21, Stará Ľubovňa. Po obdržaní odvolania výpovede oznámila žalovanému, že má právneho zástupcu a oznámila mu jej vôľu aby jej prideloval prácu. Priznal, že po tom, čo jej právny zástupca oznámil, že s odvolaním výpovede súhlasí do práce k žalovanému nechodila, pretože ju nikto nevyzval aby prišla do práce. Celý ten čas pracovala v MŠ, neskôr jej bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré taktiež napadla žalobou na súde. Za obdobie od októbra 2010 do augusta 2011 jej zo strany žalovaného nebola vyplácaná ani mzda ani náhrada mzdy. Žalobkyňa potvrdila, že jej bolo vyplatené odstupné 1 666,50 eur a bola jej preplatená nevyčerpaná dovolenka.

Splnomocnený zástupca žalovaného uviedol, že nie je spornosť tohto konania, tým, že odvolali výpoveď vzťah žalovaného so žalobkyňou sa dostal do právneho vzťahu aký existoval do 30.09.2010, teda do doručenia výpovede. Pracovný pomer medzi nimi trval minimálne do 04.08.2011, kedy bol so žalobkyňou okamžite skončený. Žalovaný potvrdil, že žalobkyňu po tom, čo jej právnym zástupcom bolo oznámené, že súhlasí s odvolaním výpovede nevyzval aby nastúpila do práce, podotkol, že takáto povinnosť mu zo žiadneho ustanovenia zákonníka práce nevyplýva. Ďalej zdôraznil, že pracovný pomer so žalobkyňou skončil dňa 04.08.2011.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že po odvolaní výpovede žalobkyňu nevyzval na nástup do práce, do 04.08.2011 žalobkyňa do práce ani nenastúpila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania ich zástupcov, ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré predložili účastníci konania a obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Cpr/1/2011 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného Špeciálnou základnou školou v Starej Ľubovni uzatvorila dňa 09.08.2006 pracovnú zmluvu na dobu neurčitú s dňom nástupu do práce dňa 10.08.2006 s dohodnutým druhom práce - účtovníctvo a PAM.

XC/XX/XXXX

- X -

Rozhodnutím Krajského školského úradu v Prešove zo dňa 09.11.2009 bola zrušená Špeciálna základná škola a rozhodnutím tohto orgánu zo dňa 09.11.2009 pod číslom RD/2009/00235-45 bola zriadená Spojená škola internátna.

Dňa 30.09.2009 bola žalobkyňi zo strany žalovaného doručená výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

V období od 01.10.2010 do 26.12.2010 bola žalobkyňa práceneschopná.

Listom zo dňa 26.12.2010 žalobkyňa oznámila žalovanému, že výpoveď považuje za neplatnú, trvá na ďalšom zamestnaní a po skončení práceneschopnosti dňa 26.12.2010 mienim nastúpiť do zamestnania dňa 27.12.2010 na svoju pracovnú pozíciu.

Dňa 31.12.2010 žalobkyňa uzatvorila pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31.12.2011 s Materskou školou v Starej Ľubovni s dňom nástupu do práce dňa 01.01.2011. Pracovný pomer medzi žalobkyňou a týmto zamestnávateľom trvá doposiaľ.

Listom zo dňa 16.02.2011 žalovaná odvolala výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 30.09.2010.

Listom zo dňa 23.02.2011 žalobkyňa oznámila žalovanému, že ju v tejto veci zastupuje právny zástupca.

Dňa 25.02.2011 žalovaný zaslal odvolanie výpovede právnenému zástupcovi žalobkyne.

Podaním zo dňa 21.03.2011 oznámil právny zástupca žalobkyne, že s odvolaním výpovede zamestnávateľa súhlasí. Túto skutočnosť potvrdil aj na pojednávaní dňa 29.03.2012.

Listom zo dňa 04.08.2011 žalovaný (Spojená škola internátna) dala žalobkyni okamžité skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mala dopustiť tak, že po skončení práceneschopnosti dňa 23.12.2010 nenastúpila do práce, ani neoznámila žiadnu relevantnú prekážku, ktorá by jej bránila v riadnom výkone práce. Jej neprítomnosť počnúc 27.12.2010 považujú za neospravedliteľnú absenciu, teda za závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Pod sp. zn. 5Cpr/1/2011 je tunajším súdom vedené konanie na návrh žalobkyne o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré jej udelil žalovaný listom zo dňa 04.08.2011.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Predmetom konania je určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou listom zo dňa 30.09.2010 a určenie, že pracovný pomer medzi účastníkmi naďalej trvá.

Podľa § 61 ods. 1 Zákonníka práce účinného k 30.10.2010 výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak

XC/XX/XXXX

- X -

je neplatná.

Podľa § 61 ods. 2 citovaného zákona zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná.

Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

Podľa § 61 ods. 4 citovaného zákona výpoveď, ktorá bola doručená druhému účastníkovi, možno odvolať len s jeho súhlasom. Odvolanie výpovede, ako aj súhlas s jej odvolaním treba urobiť písomne.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že jedným zo spôsobov skončenia pracovného pomeru je výpoveď, ktorá je jednostranným adresovaným právnym úkonom, ktorý nadobúda právne účinky

doručením druhému účastníkovi bez ohľadu na jeho vôľu. Zákonník práce pripúšťa možnosť odvolania výpovede, ak je výpoveď doručená a teda ak nastanú jej právne účinky, odvolať výpoveď možno len so súhlasom druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu.

V prejednávanej veci došlo k účinnému odvolaniu výpovede, žalovaný listom zo dňa 16.02.2011 odvolal výpoveď z pracovného pomeru, právny zástupca žalobkyne s odvolaním výpovede súhlasil listom zo dňa 21.03.2011. Teda najneskôr dňom doručenia súhlasného prejavu s odvolaním výpovede žalovanému došlo k jej zániku a medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k obnoveniu pracovnoprávneho vzťahu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.08.2006.

Samotný žalovaný na pojednávaní deklaroval, že odvolaním výpovede sa obnovil ich pracovnoprávny vzťah za podmienok aké medzi nimi boli do času doručenia výpovede t.j. do 30.09.2010 a že pracovnoprávny vzťah medzi nimi trval minimálne do 04.08.2011, teda do dňa v ktorom žalovaný dal žalovanej okamžité skončenie pracovného pomeru, pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Keďže došlo k účinnému odvolaniu výpovede, výpoveď v čase rozhodovania už neexistuje súd nemal akú výpoveď zo dňa 30.09.2010 určiť za neplatnú a preto v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca ďalej žiadal určiť, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným trvá.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia možno uplatniť pozitívne alebo negatívne určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Žalobkyňu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Tento záujem bude spravidla daný

XC/XX/XXXX

- X -

v prípade, ak sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak by právne postavenie žalobkyne bez takéhoto určenia bolo neisté.

Žalobkyňa ako páni sporu (dominus litis) príslušnou žalobou zároveň určuje medze, v rámci ktorých súd mal poskytnúť ochranu jej právam a právam chráneným záujmom.

Žalobkyňa existenciu naliehavého právneho záujmu odôvodnila tým, že si uplatní nárok na náhradu mzdy.

Vzhľadom na zistený skutkový stav, skutočnosť, že je na tomto súde vedené ďalšie konanie medzi tými istými účastníkmi o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru listom žalobcu zo dňa 04.08.2011 pod sp. zn. 5Cpr/1/2011, z čoho jednoznačne vyplýva, že pracovný pomer medzi účastníkmi konania minimálne do 04.08.2011 trval. Dňa 04.08.2011 došlo zo strany žalovaného k vykonaniu právneho úkonu, posúdenie platnosti ktorého je predmetom iného súdneho konania 5Cpr/1/2011.

Na záver súd udáva, že doposiaľ si žalobkyňa právo na náhradu mzdy neuplatnila, aj keď pojednávanie dňa 29.03.2012 bolo na jej žiadosť a možnosť uplatnenia tohto nároku odročené. Navyiac ako už bolo

vyššie uvedené naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je daný vtedy ak sa nemožno domáhať priamo plnenia. Žalobkyni nič nebráni aby v prípade ak záujmu sa domáhala priamo svojich nárokov na plnenie.

Súd má za to, že na žalobe o určenie, že pracovný pomer trvá žalobkyňa v čase rozhodovania súdu nemá naliehavý právny záujem a preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu, tak žalovaný ako úspešný účastník má právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobkyne.

V zmysle § 153 ods. 7 O.s.p. súd vyslovil, že žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

2C/18/2011

- 7 -

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.